

Dossier

Gemma Domènech i Costafreda Responsable de relacions internacionals del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

■ Procedimientos de concesión de licencias de radio y televisión: Francia y Reino Unido

Este artículo resume los resultados de un informe sobre los procedimientos de concesión de licencias de radio y televisión en Francia y el Reino Unido. La estructura de las autoridades de regulación del sector audiovisual, el régimen jurídico, los procedimientos y los criterios para la concesión de licencias, las normas anticoncentración y el control del pluralismo son algunos de los aspectos tratados en estas líneas.

■ Procédures de concession de licences de radio et télévision: en France et au Royaume-Uni.

Cet article résume les résultats d'un rapport sur les procédures de concession de licences de radio et télévision en France et au Royaume-Uni. La structure des autorités de régulation du secteur audiovisuel, le régime juridique, les procédures et les critères de concession de licences, les normes anti-concentration et le contrôle du pluralisme sont certains des aspects traités dans ces lignes.

■ Procedures for the granting of radio and television licenses: France and the United Kingdom

This article summarises the conclusions of a report on the procedures for the granting of radio and television licenses in France and the United Kingdom. Matters covered include the structure of relevant regulatory authorities, the legal framework, procedures and criteria for the awarding of licenses, control and ownership guidelines and the monitoring of impartiality.

Procediments de concessió de llicències de ràdio i televisió: França i Regne Unit

I. FRANÇA

1 Règim jurídic

D'acord amb l'article 21 de la Llei 86-1067 modificada, el Primer ministre defineix, després de dictamen del Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA), les bandes de freqüències que s'atribueixen a les administracions de l'Estat i les bandes de freqüències de radio o de televisió, l'atribució de les quals és competència del CSA.

L'article 22 estableix que la utilització pels titulars de llicències, de freqüències radioelèctriques disponibles constitueix una ocupació del domini públic de l'Estat. El CSA autoritza, d'acord amb els tractats i acords internacionals signats per France, l'ús de les freqüències atribuïdes o assignades a la radio o la televisió, controla la seva utilització i adopta les mesures necessàries per a garantir una bona recepció de les senyals.

2 Estructura del CSA

2.1 La direcció dels Operadors Audiovisuals

Coordinats per un director s'organitza en cinc divisions:

a) Anàlisi econòmica i financera i bases de dades

- elaboració i actualització de les bases de dades relacionades amb els grups de comunicació; anàlisi econòmica i financera dels grups
- anàlisi de les estructures dels grups i dels mercats, de la concentració i de qüestions de competència; mercat del cable i del satèl·lit i noves tecnologies i nous serveis
- coordinació de les bases de dades de ràdio
- seguiment dels mitjans associatius
- seguiment de les cadenes de ràdio, dels programadors i dels nous mitjans de difusió

b) Cable i satèl·lit

- antenes col·lectives, llicències, convencions i aspectes econòmics
- llicències i convencions, seguiment dels operadors

de cable i dels editors de programes; relacions amb les organitzacions professionals i qüestions europees

- llicències i convencions, nous mitjans de difusió i aspectes jurídics, qüestions relacionades amb la convergència
- declaracions i modificacions dels serveis
- gestió de la base de dades, arxiu i secretariat

c) Ràdios

- relacions amb els CTR
- cap del departament de les llicències de ràdio
- preparació dels dossiers dels grups de treball de ràdio i del plenari
- correu, revista de premsa de ràdio, arxiu i secretariat
- 6 tècnics que s'ocupen de les llicències de ràdio (repartiment en funció de les zones i CTR)

d) Televisions Analògiques Hertzianes

- La Cinquième-Arte, M6, televisions locals i temporals, noves tecnologies i nous serveis, relacions amb la premsa escrita, llicències i aspectes econòmics
- TF1, Canal +, televisions locals i temporals, avaluació dels recursos de les cadenes, llicències i aspectes econòmics
- seguiment de les cadenes de France Télévision, llicències i aspectes econòmics de les televisions locals i temporals, relacions amb les organitzacions professionals
- seguiment de les televisions locals i temporals, arxius i secretariat

e) Cable, satèl·lit, Televisions hertzianes i ràdios DOM-TOM

2.2 Els Comitès Tècnics de la Ràdio (CTR)

Els CTR són els organismes assessors del CSA en l'examen dels dossiers presentats en el procediment de concessió de les llicències de ràdio i en l'activitat de control del respecte de les obligacions dels titulars de les ràdios. Fan un seguiment per sondeig i permeten un millor control de les quasi 1.200 estacions de ràdio FM que hi ha a França. En termes generals, el CSA es basa en els informes presentats pels CTR en el moment de la decisió de la concessió de la llicència.

Actualment hi ha 16 CTR (4 dels quals

per als DOM-TOM). Són presidits per un membre de la jurisdicció administrativa, i cada CTR està format, a més, per quatre membres titulars i quatre suplents. nomenats pel CSA.

Les seves funcions són incompatibles amb tot mandat electiu, activitat o interès en l'àmbit de la ràdio.

La majoria dels CTR disposa d'un o dos tècnics especialitzats en qüestions de recepció i planificació de freqüències.

2.3 Els consellers

Per tal de facilitar els treballs del Consell, cada conseller assumeix la responsabilitat d'un sector d'activitat i tenen per missió instruir, en coordinació amb els serveis del CSA(1), les qüestions relatives al seu àmbit d'activitat, de ser el ponent davant del Consell i l'interlocutor privilegiat amb l'exterior.

3. Concessió de llicències de Televisió

3.1 Breu referència al sector

Televisió hertziana d'àmbit estatal

A França hi ha 6 freqüències hertzianes estatals i 7 cadenes (4 públiques i 3 privades).

• Sector públic: **France Télévision** –France 2 i France 3– i **La Cinquième-Arte** -La Cinquième és la cadena educativa de 3h 00 a 19h 00 i comparteix la cinquena freqüència hertziana amb Arte, cadena cultural de vocació europea creada a partir d'un acord francoalemany , amb emissió de 19h00 a 3h 00.

• Sector privat: **TF1** (privatitzada el 1987), **Canal +** i **M6** (programació generalista però amb vocació musical). Actualment, s'està negociant la renovació de la llicència de Canal +.

Televisió hertziana local

Des de 1987 el CSA ha autoritzat 5 emissores de televisió local privada. En relació amb la televisió local, diferencien dos categories:

«*les télévisions de ville*», les quals cobreixen una aglomeració de població important com per exemple TLM a Lyon i TLT a Toulouse i les «*télévisions de pays*» com T2S, Aqui-TV i Télé Blue que cobreixen una o més ciutats mitjanes. Una d'elles, T2S (8 Mont Blanc) per dificultats financeres va deixar d'emetre i l'operador, d'acord amb el CSA, va interrompre

definitivament les seves emissions.
Hi ha també la possibilitat de concedir llicències per a televisions temporals.

3. 2 El procediment de concessió

D'acord amb l'article 30 de la Llei 86-1067 modificada, la creació d'una televisió hertziana està sotmesa a l'obtenció d'una llicència (*autorisation*), després d'un *appel aux candidatures* convocat pel CSA.

La decisió d'*appel aux candidatures*

El CSA publica al Diari Oficial una decisió d'*appel aux candidatures* en el qual estableix:

- la zona geogràfica de cobertura,
- les condicions tècniques de difusió del servei i
- la data límit per a presentar els dossiers de candidatura (ofertes).

Només poden presentar candidatures les societats mercantils.

El contingut que han de tenir els dossiers de candidatura també està preestablert i ha de comportar les informacions següents:

- Descripció general del projecte (presentació d'una síntesi de les principals característiques del projecte)
- Identificació de la societat: a) informació de la societat (repartició prevista del capital, composició dels organismes de direcció i administració, identificació de la persona que controla la societat) i b) informació dels accionistes de la societat (identitat, descripció de les seves activitats en el sector de la comunicació i interessos que hi tenen, etc.).

Les societats i els accionistes hauran de justificar que no contravenen les normes anti-concentració⁽²⁾ (veure supra «pluralisme extern o normes anticoncentració»)

- Capacitat financera
- Capacitat tècnica
- Projecte d'exploració: a) *tractament de la informació*: garantia del pluralisme dels corrents d'expressió; volum i periodicitat dels magazins d'actualitat, especialitzats i documentals; durada i periodicitat dels informatius; equip de redacció i proporció de programació pròpia; disposicions previstes en relació amb l'expressió directa (dret d'accés); i forma de col·laboració amb els òrgans de premsa escrita;
- b) *naturalesa dels programes*: disposicions previstes

per a garantir la qualitat de la llengua francesa i un recurs equilibrat a les llengües «vernaculares»; emissions dedicades a les arts i als espectacles; mitjans previstos per a afavorir les diferents formes d'expressió de les identitats culturals regionals o locals; i relacions previstes amb les estructures d'animació econòmica regional; i c) *finançament*: balanç i comptes de resultats previstos en cinc anys; recursos publicitaris i gestió dels espais publicitaris; altres recursos (patrocini, vendes d'espais, etc.); despeses de programació; despeses de personal; pla d'amortització.

La presentació oral de l'oferta

Després de rebre els dossiers de candidatura i de la instrucció pels serveis del CSA, cada candidat presentarà davant del Consell i de forma oral les seves ofertes. I respondrà a les qüestions que es puguin plantejar. L'ordre de les presentacions es determina per sorteig.

La decisió de concessió de les llicències

Després de l'anàlisi dels dossiers i de l'audició pública, el Consell decideix l'atorgament de les llicències, tenint en compte els criteris establerts a la Llei.

Els criteris a tenir en compte són els següents:

- l'interès de cada projecte pel públic
- el pluralisme de corrents d'expressió socioculturals
- la diversitat dels operadors en la zona, en respecte del lliure exercici de la competència
- si és el cas, l'experiència del candidat en les activitats de comunicació
- les condicions de finançament i d'exploració del servei, en particular en funció dels recursos publicitaris previstos
- respecte de les normes anticoncentració

Finalment, el Consell informa els candidats que no han obtingut la llicència dels motius del no atorgament.

Durada de la llicència

La llicència s'atorga per una durada de 10 anys, i està subordinada a la signatura d'una convenció amb el CSA. Podrà ser renovada dos cops per un període de 5 anys cadascun.

La signatura de la convenció

L'objectiu de la convenció és definir les obligacions de l'operador i les sancions contractuals a les quals pot incórrer en cas de no compliment de les obligacions.

El contingut de la convenció, d'acord amb el que estableix l'article 28 de la Llei, s'articula en relació amb els següents punts:

- identificació de la societat editora del servei
- durada del servei
- principis generals de programació (responsabilitat editorial, respecte de la persona humana, protecció dels menors i adolescents, ordre públic, respecte de la llengua francesa; pluralisme de la informació; etc.)
- característiques generals de la programació (temàtica, part de producció pròpia, etc.)
- publicitat i patrocini (durada dels espais i normes aplicables, etc.)
- modalitat de control i sancions aplicables.

Després de la signatura de la convenció, la decisió de concessió de la llicència, a la qual s'adjunta el text de la Convenció, es publica al Diari Oficial.

La renovació automàtica de les llicències

D'acord amb Llei hi ha dos procediments de renovació: un sense *appel aux candidatures* (procediment introduït per la Llei d'1 de febrer de 1994 que modifica la Llei de 1986) i l'altre d'acord amb el procediment clàssic.

D'acord amb l'article 28-1 de la Llei les causes de no renovació automàtica són les següents:

- si l'Estat ha modificat la destinació de les freqüències utilitzades pel titular de la llicència;
- si el Consell estima que les (la) sancions que ha imposat al titular de la llicència han estat motivades per actuacions greus;
- si el Consell estima que la renovació sense *appel aux candidatures* atempta contra l'imperatiu del pluralisme a nivell estatal o local.

Quan es dona una d'aquestes situacions, el Consell publica una decisió de no renovació de la llicència en el Diari Oficial. A partir d'aquest moment el CSA decidirà si publica un *appel aux candidatures* o no el publica.

4. Concessió de llicències de ràdio

4.1 Breu referència al règim jurídic

Les ràdios privades utilitzen les freqüències de la banda FM entre 87.5MHz i 108MHz. Aproximadament, les 3.038 freqüències que actualment s'utilitzen a França es reparteixen entre 1.250 operadors.

El CSA diferencia els tipus de ràdio privada en 5 categories:

Categoria A: ràdios associatives (límit de 20% de publicitat)

Categoria B: ràdios locals o regionals independents que no difonen un programa estatal identificat (publicitat local)

Categoria C: ràdios locals o regionals que difonen el programa d'una cadena estatal temàtica (3 hores, com a mínim de programació local)

Categoria D: ràdios estatals temàtiques (no tenen accés a la publicitat local)

Categoria E: ràdios estatals generalistes

La distribució aproximada en percentatge seria la següent: categoria A 25%; categoria B 15%; categories C i D 40%; i categoria E 20%.

4.2 El procediment de concessió

L'article 29 de la Llei 1986, modificada, estableix el procediment de concessió de llicències de ràdio.

Publicació de l'*appel aux candidatures*

El Consell publica un *appel aux candidatures* per a

- unes zones geogràfiques determinades i
- unes categories de servei

En aquest *appel aux candidatures* també estableix la data límit de presentació de candidatures i l'adreça on podran obtenir els formularis (concretament l'adreça del CTR de la zona per a la qual es convoca l'*appel aux candidatures*).

Presentació de declaracions de candidatura

Poden presentar declaracions de candidatura les societats, les fundacions i les associacions.

Cada candidat ha de fer referència de forma inequívoca a quina categoria de serveis opta (el CSA en l'*appel aux candidatures* estableix per exemple: zona d'Obernai, categories A i B; zona de Metz,

categories A, B i C i zona de Biche, categories A i B) Qualsevol canvi posterior sense autorització del CSA, podria comportar la retirada de la llicència.

Les declaracions faran referència a:

- l'objecte i les característiques generals del servei
- les característiques tècniques d'emissió
- les previsions de despeses i ingressos, l'origen i la quantitat del finançament previst
- el personal, la llista d'administradors, la composició dels òrgans de direcció, l'estatut de la persona moral que fa la candidatura i la composició del capital
- pel que fa al servei projectat, la declaració ha d'adjuntar els elements propis d'una convenció; és a dir, la durada i les característiques de la programació d'interès local, format, temps dedicat a música francesa, difusió de programes culturals, educatius, etc., contribució a accions culturals, educatives i de defensa dels consumidors; temps màxim dedicat a publicitat i les modalitats d'inserció en la programació, etc.

La llista dels candidats

Les declaracions de candidatura es presenten al Comitè Tècnic de la Ràdio (CTR) corresponent, aquest tramet al CSA un exemplar de cada dossier i indica quines són vàlides i quines no, i per quins motius.

En funció de la informació rebuda, el Consell publica una llista de candidats.

El CSA defineix la llista de freqüències disponibles: adopta el pla de freqüències.

Vistes les declaracions de candidatures presentades i el dictamen del CTR, el CSA estableix i publica la llista de les freqüències disponibles en la zona determinada. Defineix les indicacions relatives a les estacions d'emissió i la potència prevista.

Els candidats que estiguin a la llista de candidats publicada faran conèixer al CSA les (la) freqüències que desitgen utilitzar per a difondre el seu servei.

El CSA decideix la concessió de les llicències després de rebre el dictamen del CTR

El CTR delibera prèviament i indica al CSA quines candidatures li sembla que poden obtenir les llicències.

El CSA decideix la concessió de les llicències, en funció de la informació tramesa pel CTR i tenint en compte:

- l'interès de cada projecte pel públic sobre la base dels principis fonamentals del pluralisme de corrents d'expressió, la diversificació d'operadors i la necessitat d'evitar els abusos de posició dominant i les pràctiques que poden obstaculitzar la lliure competència
- experiència del candidat en l'activitat de comunicació
- el finançament i les perspectives d'explotació –bàsicament en funció de les previsions de repartiment dels recursos publicitaris entre la premsa escrita i els serveis de comunicació audiovisual–
- les participacions, directes o indirectes, que té el candidat en el capital d'una o diverses agències publicitàries o en el capital d'una o més empreses editorials de publicacions de premsa.

Durada de la llicència

La llicència té una durada de 5 anys i podrà ser renovada sense *appel aux candidatures* dos cops per un període de 5 anys cadascun.

De la mateixa manera que per a les llicències de televisió, una llicència no es renovarà automàticament:

- si l'Estat ha modificat la destinació de les freqüències utilitzades pel titular de la llicència
- si el Consell estima que les (la) sancions que ha imposat al titular de la llicència han estat motivades per actuacions greus
- si el Consell estima que la renovació sense *appel aux candidatures* atempta contra l'imperatiu del pluralisme.

Signatura de la convenció

El CSA signa una convenció amb els operadors seleccionats i publica la decisió al Diari Oficial.

5. Pluralisme extern: normes anticoncentració

5.1 Les disposicions en matèria de concentracions de mitjans

Límits a la titularitat d'un mateix suport(3)

Televisió:

- una mateixa persona física o moral no pot tenir, directament o indirectament, més del 49% del capital o dels drets de vot d'una mateixa

societat titular d'una llicència de televisió hertziana d'àmbit estatal

▪ quan una persona física o moral té, directament o indirectament, més del 15% del capital o dels drets de vot d'una societat titular d'una llicència de televisió hertziana d'àmbit estatal, no pot tenir, directament o indirectament, més del 15% del capital o dels drets de vot d'una altra societat titular d'una llicència de televisió hertziana d'àmbit nacional

▪ quan una persona física o moral té, directament o indirectament, més del 5% del capital o dels drets de vot de 2 societats titulars d'una llicència de televisió hertziana d'àmbit estatal, no pot tenir, directament o indirectament, més del 5% del capital o dels drets de vot d'una altra societat titular d'una llicència de televisió hertziana d'àmbit estatal

▪ una mateixa persona física o moral no pot ser titular de 2 llicències de televisió hertziana d'àmbit estatal; ni d'1 llicència de televisió hertziana d'àmbit estatal i 1 llicència de televisió hertziana d'àmbit local

▪ una mateixa persona física o moral titular d'una o diverses llicències de televisió hertziana d'àmbit local no podrà obtenir una nova llicència de televisió local, si amb la seva obtenció sobrepassa el llindar de 6 milions d'habitants.

Ràdio:

una mateixa persona física o moral no pot superar, mitjançant les llicències de ràdio obtingudes o mitjançant programacions que subministra a altres titulars de llicències, la xifra de 150 milions d'oients potencials als quals arriba la seva programació (cal tenir en compte que si bé aquesta xifra supera el nombre d'habitants de França, el límit s'aplica en relació amb els oients potencials, és a dir, tenint en compte que els oients escolten diferents programes i estacions de ràdio).

Límits a la titularitat de diversos suports(4)

Àmbit nacional: no es podrà concedir una llicència de televisió, ràdio o cable a una persona que es trobi per aquesta concessió en més de dos de les situacions següents:

▪ titular d'una o més llicències de televisió hertziana que comportin la difusió a 4 milions d'habitants

▪ titular d'una o més llicències de ràdio que comportin la difusió a 30 milions d'habitants

▪ titular d'una o més llicències d'explotació de cable que comportin 6 milions d'habitants

▪ editar o controlar una o més publicacions diàries d'informació política i general representant més del 20% de la difusió total.

Àmbit local: no es podrà concedir una llicència de televisió, ràdio o cable a una persona que es trobi per aquesta concessió en més de dues de les situacions següents:

▪ titular d'una o més llicències de televisió, de caràcter nacional o no, difoses en la zona considerada

▪ titular d'una o més llicències de ràdio, de caràcter nacional o no, que tinguin, en la zona considerada, més del 10% de l'audiència acumulada

▪ titular d'una o més llicències d'explotació de cable per aquesta zona

▪ editar o controlar una o més publicacions diàries d'informació política i general, de caràcter nacional o no, distribuïts en aquesta zona.

5. 2 Les normes en matèria de concessió i de renovació de llicències de televisió i ràdio hertziana

Com hem vist en els apartats anteriors relatius a la televisió i la ràdio i d'acord amb l'article 29 de la Llei de 1986 relativa a la llibertat de comunicació, modificada, el CSA atorga les llicències tenint en compte l'interès que cada projecte té per al públic, sobre la base dels imperatius prioritaris que són la garantia del pluralisme dels corrents d'expressió socioculturals, la diversificació dels operadors i la necessitat d'evitar els abusos de posició dominant i també de pràctiques que puguin obstaculitzar la lliure competència.

A banda, d'acord amb l'article 28-1 de la Llei 1986 modificada, el CSA podrà no aplicar la possibilitat de renovació de les llicències sense concurs, si considera que aquesta renovació atemptaria contra l'imperatiu del pluralisme en l'àmbit estatal, regional o local.

5.3 La funció del CSA en relació amb l'aplicació de les normes de defensa de la competència en els mitjans audiovisuals

El Consell Constitucional en una decisió de 18 de setembre de 1986 considerava que «el pluralisme dels corrents d'expressió socioculturals és un objectiu de valor constitucional; que el respecte d'aquest pluralisme és una de les condicions de la democràcia; que l'objectiu a assolir és que els telespectadors que són els destinataris essencials de la llibertat establerta a l'article 11 de la declaració dels drets de l'home i del ciutadà de 1789 puguin exercir la seva opció sense que els interessos privats ni dels poders públics puguin substituir les seves pròpies decisions, ni que se'n puguin fer objecte de mercat».

Aquest objectiu constitucional no es pot garantir només amb l'aplicació de les normes de defensa de la competència i és per aquest motiu que la Llei 1986 estableix unes disposicions específiques en matèria de concentracions en l'àmbit de l'audiovisual i que ha confiat la missió de vetllar per al seu compliment al CSA.

El CSA, per tant, analitzarà aquestes qüestions tenint en compte altres objectius que ultrapassen l'estrictament econòmic, per tal de tenir en compte la problemàtica cultural i la garantia del pluralisme en el sector audiovisual.

5.4 La reforma prevista en el projecte de Llei

En el text del projecte de Llei sobre l'audiovisual (en discussió encara), entre altres, es reforcen les competències del CSA en matèria de normes de defensa de la competència en el sector audiovisual.

Així, s'estableix, en principi, l'obligació del CSA de recórrer al Conseil de la concurrence de qualsevol fet susceptible de constituir una pràctica en contra de les normes de defensa de la competència previstes en l'ordonnance de 1986 i del qual tingui coneixement en el sector audiovisual. El Conseil de la concurrence quedaria obligat a demanar el dictamen al CSA sobre totes les operacions de concentració relacionades amb un editor o un distribuïdor de serveis

de comunicació audiovisual.

II. REGNE UNIT

1. Introducció: diverses autoritats de regulació

Al Regne Unit hi ha quatre autoritats de regulació del sector audiovisual, cadascuna d'elles amb una missió específica i diferenciada.

L'organisme propi de control de la televisió pública: el Board of Governors de la BBC.

Comitè regulador constituït per dotze membres, nomenats pel consell de la Reina (en realitat són proposats pel govern després de consultar l'oposició parlamentària i la BBC). Tenen un mandat per 5 anys i són escollits per llurs independència i competència. Els grans partits no han participat mai en la composició d'aquest comitè.

L'organisme de control de la televisió privada o comercial: la Independent Television Commission (ITC)

La successió d'autoritats de regulació de la televisió privada és la següent: el 1955 es crea la Independent Television Authority (ITA), el 1973 se substitueix per la Independent Broadcasting Authority (IBA) i, finalment, el 1990, per la ITC.

Estructura: Una comissió formada per un president i un vicepresident i per 8 membres –aquest número pot variar, entre 8 i 12, treballen part-time i són nomenats pel govern– i un staff de 187 persones full-time, organitzats en les següents divisions: secretaria de la Comissió i administració, tecnologia, regulació econòmica, comunicació i direcció de les oficines regionals, programació i cable, i publicitat i patrocini . Té 11 oficines regionals.

A banda, treballen amb diversos comitès externs: comitè consultiu de publicitat, pannell consultiu sobre salut, comitè consultiu sobre religions, comitè consultiu sobre educació i comitè de la televisió irlandesa.

Finalment, 11 *Viewer Consultative Councils* donen suport a la ITC en les funcions de control i regulació.

Finançament: mitjançant les «*annual licence fees*» que paguen els operadors(5).

Funcions: atorgar, renovar i revocar les llicències de les televisions privades (analògic i digital terrestre, per cable i per satèl·lit); control de les televisions privades a partir del compliment de les condicions

establertes a les llicències i en els seus codis (codis sobre el contingut de la programació, la publicitat, el patrocini i els estàndards tècnics) amb poder de sanció; vetlla per la garantia del pluralisme, la diversitat, la qualitat, la varietat de gustos i interessos, i de la competència efectiva en la prestació dels serveis; amb la Broadcasting Act de 1996 també assumeix la funció d'atorgar les llicències i regular els serveis comercials prestats per companyies controlades per la BBC i la S4C.

L'organisme de control de les ràdios privades o independents: la Radio Authority (RA)

Creada el gener de 1991 després d'aprovar la Broadcasting Act 1990 amb la qual es va acordar que les ràdios estarien sotmeses al control d'una autoritat específica.

Estructura: Una comissió formada per un president i 7 membres nomenats pel govern per un període de 5 anys, són membres part-time. Compta amb un *staff* de 41 persones, organitzats en les següents seccions: secretaria, comunicació, programació i publicitat, desenvolupament i tecnologia.

Finançament: exclusivament mitjançant les «*applications fees*» (les quantitats que paguen els que participen en els concursos d'adjudicació) i les «*licences fees*» (les quantitats que paguen els que han obtingut la llicència).

Funcions: atorgar, renovar i revocar les llicències de les ràdios privades (analògic i digital terrestre, per cable i per satèl·lit); control de les televisions privades a partir del compliment de les condicions establertes a les llicències i en els seus codis (codis sobre publicitat i patrocini, sobre programació, sobre informatius i sobre estàndards tècnics); amb capacitat de sancionar en cas de no compliment d'aquestes obligacions; vetlla per la garantia del pluralisme, la diversitat, la qualitat, la varietat de gustos i interessos, i de la competència efectiva en la prestació dels serveis.

L'organisme de control de la privacitat i els estàndards de decència i bon gust: la Broadcasting Standards Commission (BSC)

Organisme de control de tots els operadors (públics

i privats). Adopta decisions en relació amb queixes sobre privacitat i intimitat, violència, sexe i bon gust i decència. Formada per una comissió de 13 membres (d'acord amb la Llei es podria ampliar fins a 5 més com a màxim) nomenats pel govern, i per un *staff* de 23 persones dirigides per un Director General. Adopta codis de bona conducta sobre: equitat i respecte de la vida privada (*code on fairness and privacy*), sobre la representació de la violència, del sexe i les normes del bon gust i de la decència. En cas que consideri que una reclamació està justificada, fa públic el seu anunci a l'operador i pot obligar l'operador que passi l'anunci o que pagui l'anunci de la premsa escrita.

2. Concessió de llicències de televisió

2.1 Breu referència al sector

Televisió analògica

• **Públiques: BBC i S4C** (creada el 1982 cadena de difusió de programació pel País de Gal·les)

• **Privades: Channel 4** (televisió privada d'àmbit estatal amb missió de servei públic; finançament per publicitat; la concessió no s'atorga per concurs; les seves obligacions es concreten en un conveni signat amb la ITC); **ITV o Channel 3** (xarxa creada el 1955 que està formada per 15 televisions regionals i una d'àmbit estatal); i **Channel 5** (d'àmbit estatal, emet des de març de 1997, el titular de la concessió és Channel 5 Broadcasting (consorci constituït per Pearson, British United News, Media-MAI i CLT; la ITC va obligar a BSkyB a retirar-se del consorci, ja que va considerar que es podria produir una situació d'abús de posició dominant del grup Rupert Murdoch en la televisió de pagament).

Televisió Digital Satèl·lit

BSkyB (controlada per News Corporation Ltd.; és a dir per Murdoch). El mes de maig de 1997 BSkyB es va aliar amb BT, Midland Bank i Matsushita Electric i van crear la British Interactive Broadcasting (**BIB**) encarregada de fabricar els descodificadors i posada en marxa de serveis interactius.

Cable

El 1998 aproximadament 7 milions de llars estaven cablejades (31% de penetració) però només 2 milions

estaven abonats als operadors de televisió per cable. Els operadors de cable, amb la liberalització dels sectors de les telecomunicacions, han optat pels serveis de telefonia. La majoria de societats de cable són americanes o sota el seu control. El grup dominant és **Cable an Wireless Communications**.

Televisió Digital Terrenal

Totes les existents tenen canals de Televisió Digital Terrenal (la BBC disposa d'un canal múltiplex; Channel 3 i Channel 4 comparteixen un canal múltiplex i Channel 5 i S4C tenen accés a un altre canal múltiplex). El nou operador és BDB (consorci format per Carlton Communications i Granada Group) que emet amb el nom comercial **ONdigital** (concessió de 3 multiplex, atorgada l'estiu de 1997).

2. 2 Estructura de la ITC

El departament encarregat del procediment de concessió és la Direcció de Regulació econòmica. Tanmateix, en el procediment també participen altres membres de diferents departaments com ara tecnologia o programació.

2. 3 Durada de les llicències

Les llicències de les televisions analògiques tenen una durada de 10 anys i les llicències de televisió digital terrenal, de 12 anys.

2. 4 El procediment de concessió

Invitation to apply

Document en què consta la informació a tenir en compte pels candidats

Publicitat de les ofertes presentades

La ITC posa a disposició del públic un resum (fet pels candidats) de totes les ofertes presentades –totes aquelles que es consideraran en el procés de concessió de la llicència–.

Concessió de la llicència: 'quality threshold + cash bid'

·*quality threshold*: la ITC analitza si el servei proposat assolirà els estàndards en relació amb:

- la programació: contingut i qualitat,
- la qualitat tècnica,
- l'adequació pressupostària per finançar el servei proposat en el temps de la durada

de la llicència

- la capacitat de prestar el servei durant tot el temps de durada de la llicència

Només els candidats que passen el 'quality threshold' presentaran les ofertes ('cash bids')

·*cash bids*: el model anglès es basa en la subhasta: el millor postor es queda amb la llicència. En principi el candidat que passa el 'quality threshold' i presenta l'oferta més alta és el que obté la llicència.

Cal tenir en compte que els operadors candidats han de pagar una *application fee* (per participar al concurs) i un cop han obtingut la llicència han de pagar una *licence fee*. La quota a pagar a l'Estat: el *tender payment* (que inclou el *cash-bid* -el primer any es paga la quantitat ofertada i pels següents anys s'anirà augmentant-) es recapta per la ITC i aquesta la paga al govern.

2. 5 Condicions (normes generals)

·*específiques de programació* (número d'hores de determinada programació com ara informatius, current affairs programmes, programació per a nens, programes religiosos). En relació amb els informatius, es recorda que els operadors estan obligats a ser 'accurate, impartial, authoritative and comprehensive, in terms both of geography and subject matter'. També es fa referència al percentatge de programació pròpia i a les quotes de programació d'origen europeu.

·*diversitat* en la programació proposada i la qualitat

·*qualitat tècnica*

·*suficiència del finançament previst* (suficiència en relació amb la necessitat que es pugui mantenir durant tot el temps de durada de la llicència de la proposta de servei presentada)

·*altres aspectes d'interès*: subtítolació per a sords i altres mesures per a sords o cecs; programes d'escoles; emissions de partits polítics (els operadors estan obligats a complir amb les normes que la ITC aplica i els temps d'emissió que determina (vegeu Codi de Programació de la ITC).

3. Concessió de llicències de radio

3.1 Breu referència del sector

Radio Analògica

▪ Públiques: el sector de la ràdio de la **BBC** està format per 5 ràdios d'àmbit estatal: Radio1 (principalment

musical destinada a menors de 30 anys); Radio2 (generalista destinada a públic d'uns 60 anys); Radio3 (cultura); Radio4 (generalista); i Radio5 Live (informació contínua), 3 ràdios d'àmbit regional (Irlanda del Nord, Escòcia i País de Gal·les), i 39 ràdios locals.

▪ Privades: el monopoli de la BBC finalitza el 1973 i comencen a emetre les ràdios privades (en aquest inici, però, les ràdios són estrictament d'àmbit local). No és fins l'adopció de la Broadcasting Act de 1990, que s'estableix la possibilitat de concedir llicències a ràdios d'àmbit estatal. Concretament la Llei de 1990 disposa que seran tres i que tindran uns formats concrets: *non-pop station* (llicència atorgada a **Classic FM**), *speech-based service* (concessió atorgada a **Talk Radio**) i *all-comers* (concessió atorgada a **Virgin Radio**).

Les ràdios restants, unes 200, són locals o regionals(6). Algunes d'aquestes ràdios tenen vocació associativa o municipal (*Community radios*). No obstant, aquestes tenen les mateixes obligacions que les altres ràdios comercials i no reben subvencions de l'Estat, i participen en igualtat de condicions en el concurs de concessió de llicències (aquesta és una qüestió discutida perquè alguns parlamentaris han demanat en diverses ocasions que es donin facilitats a aquestes ràdios).

Radio Digital (DAB)

El novembre de 1999 la RA va atorgar la única llicència de múltiplex de ràdio digital d'àmbit estatal a Digital One. Aquesta empresa és la gestora del múltiplex i difon 10 programes o canals (entre els quals els de les 3 ràdios estatals analògiques existents). Pel que fa a les llicències de ràdios digitals d'àmbit local o regional, en va convocar 12 i ja ha concedit 6 llicències.

3.2 Estructura de la Radio Authority

Quan es reben les ofertes un membre de l'Autoritat (o dos quan se'n reben una quantitat considerable) esdevé el *nominated member* per a cada àrea geogràfica sotmesa a concessió i actuarà en nom de tota l'Autoritat. El departament que duu a terme la preparació i el seguiment del procediment de concessió de les llicències està format per un equip de

4 tècnics. El departament de desenvolupament (departament de llicències) actua com a coordinador, ja que en l'anàlisi de les candidatures presentades, també hi participaran altres departaments com ara el de finançament i tecnologia.

3.3 Durada de les llicències

Les llicències s'atorguen per una durada de 8 anys. S'estableixen 4 categories de llicències (A a D) en funció de l'àrea de cobertura (població adulta afectada): la categoria A cobreix aproximadament una població de 4,5 milions; la categoria B, d'1 a 4,5 milions; la categoria C de 400.000 a 1 milió; i la categoria D, menys de 400.000.

La Broadcasting Act de 1996 estableix que la Radio Authority haurà de renovar les llicències de la categoria A sempre amb un concurs. En canvi, per a les categories B a D es pot adoptar un sistema ràpid de renovació (sempre que no hi hagi cap interessat en la llicència, i si l'actual concessionari ha actuat de forma satisfactòria, la Radio Authority podrà renovar la llicència per 8 anys més-) En cas que l'actual concessionari hagi accedit a un múltiplex de ràdio digital terrenal, la llicència analògica li serà renovada automàticament per un nou període de 8 anys.

Les llicències de ràdio digital terrenal (DAB) s'atorguen per un període de 12 anys.

A banda, existeixen les *short-term restricted service licences* (llicències temporals d'una durada aproximada de 28 dies atorgades a discreció per la RA). També tenen les *long-term restricted service licences* per a estacions de ràdio d'hospitals o universitats que, s'atorguen per un període de 5 anys i es renoven de forma automàtica.

3.4 El procediment de concessió

La Working list

Abans d'iniciar un procediment de concessió de llicències, la RA analitza on poden haver candidats interessats a crear una ràdio. Els interessats envien una *letter on intend* on indicaran: la zona que cobriria, les preferències de banda, un resum del servei que pretén oferir, com considera que cobriria els interessos del públic i una breu descripció del candidat.

Així, i en funció de la informació que disposa la RA,

cada any publica una *working list* amb les freqüències disponibles i les àrees a cobrir.

Publicació de l'anunci

Quan la RA pretén concedir una llicència publica un anunci en un o diversos diaris d'àmbit estatal (si és una llicència d'àmbit estatal) o local (si és d'àmbit local o regional). L'anunci comporta la següent informació: àrea de cobertura, tipus de freqüència, data límit per a presentar ofertes (normalment 3 o 4 mesos des de la data de publicació de l'anunci), adreça d'on poden obtenir la informació i l'*application fee* (quantitat que hauran de pagar per a participar en el concurs i que s'estableix tenint en compte l'àrea de cobertura). Amb aquest anunci, la RA també convida el públic en general de la zona de cobertura que li enviïn comentaris sobre quin format de ràdio consideren que fa falta a la zona.

Després de la data límit de recepció d'ofertes, la RA publica la llista de noms i adreces dels candidats, les propostes de formats fetes i de nou convida el públic en general a enviar comentaris.

Tan aviat com reben les ofertes, els tècnics de la RA analitzen els interessos que els candidats tenen en altres mitjans de comunicació per veure si cal fer un *public interest test*(7) i també la compatibilitat amb les normes sobre titularitat -*ownership rules*(8)-.

Formularis (*application form*)

Les ofertes a presentar s'estructuren sobre la base d'unes *applications forms* que hauran de presentar tots els que pretenguin participar en la concessió de la llicència. Aquests formularis s'estructuren de la forma següent:

Secció I. General

1. Zona de cobertura
2. Nom del candidat, nom de la ràdio proposada i una descripció breu del programa proposat.
3. Les persones de contacte per a cadascuna de les parts de la informació requerida en el formulari.
4. Els noms dels responsables (director, consell d'administració, etc.)
5. Assessorament extern (especificar els noms dels responsables d'entitats o col·laboradors externs que hagin participat en l'elaboració de l'oferta)

6. Història del grup que presenta l'oferta
7. Estructura (indicar el personal que disposa per a realitzar el projecte, les funcions, els sous, ...)
8. *Management* (indicar els noms, les responsabilitats, els sous, etc., de la direcció)

Secció II. Programació

9. Programa proposat
10. Hores totals d'emissió i temps dedicat a la programació local
11. Programació externa
12. Programació enregistrada
13. Percentatge de programació musical i speech
14. Contingut de la programació speech
15. Contingut de la programació musical
16. Informatius i informació esportiva
17. Percentatge de programació en llengua no anglesa
18. Graella de programació (de programació setmanal i de cap de setmana)
19. Audiència estimada i com es considera que cobreix altres interessos que no ho són per les actuals estacions de ràdio en la zona en qüestió

Secció III. Audiència i suport

20. Anàlisi de l'oferta actual de la zona en qüestió
21. Evidència de la demanda del servei proposat
22. Quantitat i composició de l'audiència esperada
23. Activitat de promoció i consultes realitzades a la zona
24. Suport obtingut
25. Resposta de l'audiència

Secció IV. Finançament

Secció V. Qüestions tècniques

Anàlisi de les propostes

L'anàlisi de les propostes normalment comportarà la necessitat de complementar informació.

Les preguntes relatives a informació complementària de la secció 1 (qüestions generals) es faran per telèfon, les preguntes relatives a les altres seccions (programació, audiència, suport i finançament) es faran per escrit. L'equip tècnic puntua les seccions 1 a 4 per aportar un element comparatiu a l'hora d'analitzar les propostes; tanmateix, aquesta puntuació no vincula la decisió final.

Elements que tenen en compte els tècnics en la valoració de cadascuna de les seccions

de les propostes:

- en la secció 1: l'experiència del grup
- en la secció 2: la claredat i la coherència de la programació proposada, la seva aportació en relació amb les programacions ja existents i la seva rellevància local. La programació s'analitzarà d'acord amb les propostes de finançament per dur-la a terme.
- en la secció 3: l'anàlisi del mercat realitzada, l'audiència projectada i l'expressió local manifestada (les cartes de suport fetes per les entitats o les persones de la zona de cobertura).
- en la secció 4: la coherència del bussines plan presentat.

L'equip tècnic comentarà les seves valoracions amb el membre de l'autoritat designat per a cada zona i abans del ple de l'Autoritat, els tècnics preparen un detallat *briefing paper* per a tots els membres de l'Autoritat, amb el resum de l'anàlisi duta a terme i de la seva valoració. A banda, també descriuen quines són les altres ràdios que ja hi ha a la zona i les seves característiques i fan el resum dels comentaris rebuts del públic en general.

3.5 Condicions

Les condicions generals que han de tenir en compte els membres de la RA en el moment d'adoptar la decisió de concessió de les llicències són les següents:

- la diversitat de serveis oferts
- la qualitat del servei
- la varietat per a cobrir els diferents gustos i interessos i
- la garantia de la competència efectiva en la prestació dels serveis.

D'acord amb la secció 105 de la Broadcasting Act, en el moment de la decisió individual en relació amb la concessió de la llicència, també tindran en compte el següent:

- si el servei proposat respon als interessos de la zona de cobertura
- si el servei proposat amplia les opcions dels radiooients
- si el candidat disposa del finançament suficient per a mantenir el servei proposat durant el període de concessió de la llicència (8 anys) i

- les manifestacions de suport de les persones físiques i jurídiques de la zona de cobertura.

4. Pluralisme extern: normes anticoncentració

4.1 Les normes sobre titularitat

Televisió: en termes generals, no poden ser titulars d'una llicència de televisió:

- les persones o societats situades fora de l'Espai Econòmic Europeu, d'una llicències d'una cadena de Channel 3 (ITV) o de Channel 5,
- les autoritats locals,
- les institucions religioses (en alguns casos, però, la ITC podrà considerar acceptable la titularitat d'un programa de televisió digital terrenal)
- els partits polítics o
- les agències de publicitat
- la BBC o la S4C no ho podran ser d'una cadena de Channel 3 (ITV) o Channel 5.

Ràdio: en termes generals, no poden ser titulars d'una llicència de ràdio

- les persones o les societats situades fora de l'Espai Econòmic Europeu
- les autoritats locals
- les institucions religioses (veure algunes excepcions)
- els partits polítics o
- les agències de publicitat.

5.2 Les disposicions en matèria de concentracions de mitjans

Límits a la titularitat d'un mateix suport

Televisió: La Broadcasting Act de 1996 suprimeix els límits de número de cadenes que poden ser titulars; tanmateix hi continua havent els límits de control comú d'una cadena Channel 3 d'àmbit estatal i Channel 5, i un control comú de cadenes de Channel 3 per a la mateixa àrea. A banda d'aquests límits concrets, el límit a la titularitat en televisió s'estableix en termes d'audiència potencial. Concretament no es podrà ser titular de diverses cadenes que comportin més del 15% de l'audiència (aquest límit no s'aplica a la BBC, la Channel 4 ni la S4C, l'audiència de les quals, però, sí que es té en compte en el còmput).

Límits específics per a la Televisió digital terrenal:

a) límits en la titularitat de múltiplex, una mateixa persona no podrà ser titular de més de 3 llicències de múltiplex. El titular de 3 llicències només podrà tenir el 20% d'un quart múltiplex. Una persona que controli més del 20% d'una llicència de múltiplex tindrà el mateix tractament que la persona titular de la llicència; i b) límits d'interessos en llicències de programes, la Broadcasting Act de 1996 estableix un sistema de puntuació dels programes i uns límits de control (límits que no s'apliquen quan les llicències obtingudes s'exerceixen a través de la difusió en únic múltiplex).

Ràdio: no es podrà ser titular de diferents cadenes que comportin més del 15% de l'audiència de ràdio estatal i local o regional. A banda, s'estableix un sistema de puntuació -depèn del número d'oients potencials de la zona- i de límit en punts controlats.

Límits a la titularitat de diversos suports (multimèdia)

Televisió i ràdio d'àmbit estatal: no es podrà ser titular d'una llicència de Channel 3 (ITV) d'àmbit estatal o de Channel 5 i d'una ràdio d'àmbit estatal.

Televisió i ràdio d'àmbit local o regional: no es podrà ser titular d'una llicència de Channel 3 (ITV) d'àmbit regional i d'una llicència de ràdio quan les àrees de cobertura coincideixin.

Televisió i premsa d'àmbit estatal: un grup de premsa d'àmbit estatal que té un 20% o més del mercat no pot ser titular d'una llicència d'una cadena de Channel 3 (ITV) d'àmbit estatal o regional o de Channel 5, ni controlar el 20% o més d'una societat titular d'una d'aquestes llicències.

Els grups de premsa escrita que tenen menys del 20% del mercat poden ser titulars d'una de les llicències esmentades en el punt anterior, però quedarà sotmès a un *public interest test*.

Televisió i premsa local: a) un grup de premsa local amb més del 20% del mercat local en una àrea determinada no pot controlar una llicència de Channel 3 (ITV) regional d'aquesta àrea. Els qui tinguin menys del 20% podran ser titulars però quedaran sotmesos a un *public interest test*. Aquest test també s'aplicarà quan pretenguin controlar una cadena de Channel 3 (ITV) d'àmbit estatal o la Channel 5 i b) un grup de premsa local amb més del 20% del mercat local en una àrea determinada

no pot controlar una llicència de programa de televisió digital d'àmbit local.

Ràdio i premsa estatal: un grup de premsa d'àmbit estatal que té un 20% o més del mercat no pot ser titular d'una llicència de ràdio d'àmbit estatal o local.

Ràdio i premsa local: a) en termes generals, un grup de premsa local amb més del 50% del mercat local en una àrea determinada no pot controlar una llicència de ràdio local en la mateixa àrea i b) un grup de premsa local que tingui entre el 20% i el 50% del mercat només podrà tenir dues llicències de ràdio en aquesta àrea

Ràdio i operador de telecomunicacions: no pot ser titular d'una llicència de ràdio un operador de telecomunicacions o una persona que controli aquest operador o un entitat controlada per aquest operador.

4.3 Els *publics interest test*

La Broadcasting Act de 1996 estableix que la ITC i la RA en alguns casos hauran d'analitzar si els canvis de titularitat, malgrat ser permesos, podrien perjudicar els interessos del públic.

En aquests casos, les autoritats de regulació reben la notificació del canvi de titularitat i, si consideren que es tracta d'una situació rellevant, aleshores demanen a l'empresa en qüestió que justifiqui per escrit els arguments que considera que avalen que amb aquest canvi de titularitat no es perjudicaran els interessos del públic. Al mateix temps trameten la notificació a les llibreries i la sotmeten a consulta pública (20 dies). L'equip tècnic de les autoritats de regulació fan l'anàlisi del sector de l'àrea en concret, identifica els mitjans existents, la diversitat, els propietaris, les audiències, etc.

En funció dels arguments presentats per l'empresa en qüestió, de l'anàlisi feta pel departament de regulació econòmica de les autoritats de regulació, de les respostes a la consulta pública, etc., les autoritats de regulació decideixen si es pot fer o no es pot fer el canvi de titularitat. Si consideren que amb aquest canvi hi ha situació de domini i s'impedeix l'entrada de nous operadors, no autoritzaran l'operació projectada. Podran autoritzar l'operació imposant determinades condicions; així, per exemple, en el cas de ràdio i premsa, es podrà obligar que les compres

de publicitat es facin de forma separada, que la ràdio treballi amb periodistes propis i no amb els periodistes del diari, etc. Les condicions podran ser econòmiques, de programació, d'estructura, etc.

5. Annexos: sobre la Channel 4 i la Channel 3

I. Sobre la Channel 4: una televisió privada amb missió de servei públic

La Channel 4 és un servei de televisió d'àmbit estatal que des de 1998 també ofereix dos canals de Televisió Digital Terrenal (un d'ells és l'emissió simultània del canal analògic).

La Broadcasting Act 1990 defineix el tipus de missió de Channel 4 en el sentit que aquest «ha de respondre a interessos i gustos no coberts per Channel 3 i ha de promoure la innovació» que ha de tenir un «caràcter diferent». L'objectiu de Channel 4 no és assolir una gran audiència; ha de promoure la novetat i l'experimentació en la televisió.

Channel 4 es finança exclusivament a través de la publicitat; no rep cap tipus de subvenció estatal. Cal tenir en compte que la Broadcasting Act 1990, per tal de garantir el funcionament d'aquesta televisió considerada com una televisió de minories, cultural i educativa, preveia «un mètode o fons de garantia a cobrir per la ITV o Channel 3» en cas que la manca d'ingressos no en permetessin viabilitat. De moment, encara no s'ha hagut d'aplicar.

Obligacions específiques de programació:

- 330 hores per any de programes d'escoles
- 7 hores per setmana de programes relacionats amb l'educació (sanitat, ciència, tecnologia, etc.)
- com a mínim 4 hores per setmana d'informatius
- com a mínim 4 hores per setmana de '*current affairs programmes*'
- 1 hora per setmana de programes religiosos
- com a mínim 3 hores per setmana de programes multiculturalmentals
- la majoria de programació (excepte el temps dedicat a informatius, esports, jocs, publicitat i servei de teletext) ha de ser d'origen europeu
- com a mínim un 25% per a produccions independents
- com a mínim el 60% ha de ser producció pròpia o per encàrrec de Channel 4
- com a mínim el 30% han de ser programes produïts per empreses de fora de London

- no més del 40% de repeticions (en *peak-time* -18.00 a 22.30- el límit és de 20%)
- promoure la subtitulació per a discapacitats (el 2004 com a mínim el 80% de la programació ha de ser subtitulada)

•Promoció del teixit industrial

- promoció de la indústria cinematogràfica (i de forma especial de nous talents)
- formació (dedicar no menys del 0,5% del '*qualifying revenue*')
- contribució al manteniment de l'arxiu estatal de televisió
- recerca

II. Sobre la Channel 3 (ITV)

Xarxa creada el 1995 formada per 15 canals regionals i 1 estatal matinal (*breakfast-time service*). La Independent Television News (ITN) és la societat designada per la ITC per a subministrar a les cadenes de la xarxa les informacions estatals i internacionals. La ITV Network Centre subministra programació complementària.

Les condicions d'atorgament de les llicències: queden establertes en el document *Invitation to apply for regional Channel 3 Licences*. Aquest document s'estructura en 3 parts:

- la primera fa referència a les llicències ofertades i explica els acords administratius relacionats amb la participació al concurs
- la segona dóna informació a tenir en compte pels candidats per a presentar-se i com presentar-se
- la tercera fa referència a la informació que els candidats han de donar en la seva oferta i com s'ha de presentar aquesta informació.

Els candidats han de tenir en compte els codis i normes adoptats per la ITC. Veure per exemple els codis sobre

- programació
- publicitat
- patrocini
- talls publicitaris
- estàndards tècnics

Condicions:

A. Programació en general:

- programació pròpia: 65%. Només el 35% de la programació pot ser de compra, fet per tercers
- informatius: setmana, 3 programes de 20 minuts al migdia, 15 minuts a la tarda i 30 minuts a la nit ('*peak-time*' 18.00 a 20.30 hores); cap de setmana, '*appropriate*' en *peak-time* (aquestes quantitats sense comptar la programació regional). Estan obligats a ser '*accurate, impartial, authoritative and comprehensive*,

in terms both of geography and subject matter

- *current affairs programmes*: com a mínim 1 h. 30 minuts per setmana

- programació per a nens: com a mínim 10 hores per setmana

- programes religiosos: com a mínim 2 hores per setmana

B. Programació regional

- Els candidats hauran de demostrar un coneixement de la regió per a la qual volen obtenir la llicència.

- Programació regional significa programes (inclou informatius) que tenen un interès particular per a la regió (o subregió) i que s'emeten només per a aquesta

- La ITC determina en la *'Invitation to apply'* la quantitat de programació setmanal de caràcter regional (el número d'hores varia en funció de la regió)

C. Diversitat. La *'Invitation to apply'* determina el llistat de tipus de programes i aconsella, a no ser que l'audiència prevista indiqui una altra cosa, proposar una programació que prevegi tots els tipus de programes

D. Qualitat

E. Quota de programació d'origen europeu (d'acord amb DTSP)

F. The Channel 3 network (la xarxa)

els candidats hauran de presentar les seves propostes de participació en la xarxa

G. Manteniment del servei. Finançament suficient en aquest sentit els candidats hauran de presentar les informacions financeres necessàries per a demostrar aquest punt

H. Qualitat tècnica

Notes:

(1) El servei del CSA. L'administració que treballa pel Consell assumeix, sota l'autoritat d'un Director General, la preparació i l'execució de les deliberacions del col·legi de consellers.

El servei està organitzat en 6 direccions:

- la direcció administrativa i comptabilitat,
- la direcció dels operadors audiovisuals,
- la direcció de programes,
- la direcció tècnica i de noves tecnologies de la informació,
- la direcció jurídica i
- la direcció de comunicació i estudis.

Per a preparar les deliberacions del col·legi de consellers, el personal de l'administració participa en diferents grups de treball que són la base del desenvolupament de la seva feina. Aquest grups de treball tracten els temes del plenari i altres temes d'interès; hi participen conselleres i personal de l'administració en funció del tema objecte del grup i dels àmbits d'activitat de cadascú. A banda, fan reunions del servei a les quals participa el Director General, directors i responsables del sector. En aquestes reunions del servei es fa la síntesi del darrer plenari i es presenta el nou plenari i els temes a tractar.

(2) Article 39 de la Llei 86-1067, modificada.

(3) Articles 39 i 41 de la Llei 1986 sobre la llibertat de comunicació, modificada.

(4) Articles 41-1 i 41-2 de la Llei

(5) Cal tenir en compte que els operadors estan obligats a emetre anuncis sobre la ITC explicant quines són les funcions, etc.

(6) Una ràdio regional comporta que l'àrea de cobertura és de més d'un municipi. L'opció entre local o regional que fa la Radio Authority en el moment de publicar l'anunci ve determinada per raons de mercat; és a dir, es té en compte si l'ús de la freqüència serà més rendible en funció de l'àrea a cobrir.

(7) Vegeu punt relatiu a les normes anticoncentració

(8) Vegeu punt relatiu a les normes anticoncentració